

[Gert Petersen]

For det sjette. De militærdepoter, der er forudsætningen for den nye strategi, vil med endnu større sikkerhed end hidtil garantere Danmarks totale ødelæggelse, hvis det endelig går galt. I forvejen er et atomraketangreb mod en række mål i Danmark overvejende sandsynligt, hvis Danmark indblandes i en Øst-Vest-krig. De nye depoter, allerede udbygningen af de jyske flyvepladser til modtagelse af US-kampfly, øger denne risiko snevejs af gange. Både i sigte og i omfang er der tale om noget helt andet end de hidtidige depoter, som kan være farlige nok. De nye depoter er regulære ubemandede baser, oven i købet indrettet med sigte på bemanning i fredstid.

Vi har på FNs nedrustningssamling tilsluttet os det synspunkt, at fortsat kaprustning ikke skaber mere sikkerhed, men tværtimod er en trussel mod selve menneskehedens eksistens. Ja men hvordan kan Danmark så være med til at forstærke den selv samme kaprustning, tilmed på en måde, som uundgåeligt vil udløse reaktionerovre på den anden side og drive rustningsspiralen opad endnu vildere og endnu hastigere end før?

Man må håbe, at Danmark ikke yder dette bidrag, for der er endnu tid til at sige stop. Vi må sige klart nej til alle planer om nye NATO-depoter, det være sig til flystyrker eller til bevæbning af landstyrker med svære våben eller på anden måde. Vi må fjerne den tvivl, der er opstået om dansk stationeringspolitik, også selv om man derved måske kommer i konflikt med nogle NATO-beslutninger fra maj 1977, som folketinget i øvrigt aldrig rigtig er blevet orienteret om.

Vi kan gøre disse ting ved at vedtage en udtalelse i form af en dagsorden, som jeg skal tillade mig at fremsætte forslag om med følgende ordlyd:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget bekræfter, at det – som udtalt i *communiquéet* fra udenrigspolitikken nævn den 8. april 1954 – er Danmarks holdning »ikke at modtage stationering af fremmede styrker i fredstid«, afviser folketinget enhver ændring eller udvanding af dette princip og tager afstand fra anlæg af militærdepoter til fremmede flystyrker eller til opbevaring af svære våben for fremmede landstyrker eller andre nye NATO-depoter,

og går dermed over til næste sag på dagsordenen.«

Ved vedtagelse af en sådan dagsorden vil Danmarks stilling atter være klar.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Lasse Budtz (S):

Motiveringen for, at Danmark i 1949 tilsluttede sig NATO, var, som alle ved, at man måtte erkende, at forsvaret af Danmark ikke kunne foregå isoleret. Derfor har Danmark i alle årene siden 1949 baseret sin sikkerhed på de gensidige bistandsforpligtelser, som fremgår af NATO-traktatens artikel 5, og socialdemokratiet ser stadig væk ikke noget alternativ til NATO-medlemskabet. Men ligesom for regeringen er det for socialdemokratiet magtpåliggende at pointere, at NATO ikke er et mål i sig selv. Vi betragter alliancen som et middel til opnåelse af sikkerhed og afspænding: sikkerheden gennem samarbejdets blotte eksistens og afspændingsmulighederne som et resultat af den sikkerhed, alliancen giver os.

Sikkerhed og afspænding hører uløseligt sammen, og derfor vil socialdemokratiet og regeringen medvirke til forsøg på gennemførelse af ethvert forslag, der kan medføre gensidig, balanceret og samtidig nedrustning i de to forsvarsalliancer. Vi er sikre på, at en ensidig nedrustning ikke fører til de ønskede resultater, men tværtimod kan true afspændingen som følge af de sikkerhedsmæssige tomrum, som ensidige nedrustningsinitiativer kan medføre. Vi mener med andre ord, at NATO-samarbejdet ved sin tilstedeværelse kan være med til at hindre en krigs opståen.

Som følge heraf indebærer medlemskabet for Danmark, at vi er tilhængere af et integreret forsvarssamarbejde. Heraf fremgår, at vi i en krigssituation, hvis den alligevel skulle opstå, ønsker at have mulighed for at modtage hjælp udefra, altså en forstærkningsmulighed. Selv om denne politik måske er indlysende for mange, kan denne debat være en rimelig og god mulighed for at fremhæve disse ting endnu en gang.

Der kan nok også være grund til at gøre opmærksom på, at i den politisk-organisato-